

han ikke af mine Udtalelser skal faa den Opfattelse, at jeg ikke skulde være villig til at imødekomme Befolkningens rimelige Ønske. Men, som sagt, Forholdet er stadig ikke saa let, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem gør Befolkningen derovre en absolut Tjeneste ved at tro alt, hvad der forebringes ham, og gentage det her. Det ærede Medlem er jo selv Journalist og ved følgelig, at ikke alt, hvad der staar i Aviserne, er sandt. Om det skulde være subjektivt sandt, vil jeg ikke sige noget om, men objektivt sandt er det ikke altid. Jeg er ikke i Tvivl om, at det for det ærede Medlem er subjektivt sandt, hvad han har sagt, men jeg skal senere anføre nogle Eksempler paa, i hvor høj Grad den objektive Sandhed mangler i det ærede Medlems Fremstilling. Endelig gør Afstanden mellem Vestindien og Danmark overmaade meget til, at det er vanskeligt baade at faa Klarhed over Forholdene og at afhjælpe Manglerne hurtigt — telegraferer er jo meget godt, men for det første er det dyrt, og for det andet faar man kun lidt Besked derigennem, og Breve gaar med overordentlig Vanskelighed, og meget Skriveri skal i Virkeligheden til, medens Ministeren og hans Embedsmænd, hvis man gøres opmærksom paa noget herhjemme, meget hurtigt kan komme hen til det Sted, hvorfra der klages.

De Klager, som det ærede Medlem har rettet imod Guvernøren personlig, at han skulde være optraadt paa en Maade, som det ærede Medlem forkaster, maa jeg lade ligge. Der er ikke kommet mig nogen saadan Klage for Øre, der er ingen Klage af den Art kommet fra Hamilton Jackson, der, om jeg saa maa sige, er Oppositionens Fører derovre. Jeg har set nogle Udtalelser i et vestindisk Blad, som tydede paa slikt. Naar Guvernøren kommer hertil, skal jeg naturligvis forelægge ham alt, hvad der er fremført, og faa hans Ytringer i denne Sag. Foreløbig kan jeg ikke ret tro, at en dansk Embedsmand efter den Forhandling, der er ført med ham i Vinter, skulde have udtalt sig saaledes, som det ærede Medlem tror, men det ærede Medlem maa indrømme mig, at jeg kan ikke have nogen Mening om, hvorvidt det er rigtigt.

Det ærede Medlem omtalte Spørgsmaalet om de hygiejniske Forhold paa de dansk vestindiske Øer, og paa dette Punkt giver jeg ham i højeste Grad Ret. Det er rimeligt, at Staten gør, hvad den kan her, men jeg henleder Opmærksomheden paa, at vi er noget underligt stillede, vi

kan ikke direkte gribe ind i Forholdene derovre, vi maa altsaa paa en eller anden Maade gennem Tilskud til en Fond eller lignende se at komme igennem. Det er oplyst, at Børnedødeligheden er overordentlig stor. Om Pastor Westergaard har Ret i, at gamle Folk dør af Sult, ved jeg ikke; det er en Udtalelse af en enkelt Mand, og det kunde ogsaa tænkes, at der kunde komme en saadan Udtalelse frem om mange andre Steder i Verden, og at man kunde sige: Der er saa skrækkeligt der, at gamle Folk dør af Sult. Jeg tror ikke, nogen vil sige det om Danmark, og dog er jeg ikke vis paa, at ikke nogen kunde paastaa, at der her fandtes en gammel Mand, som var saa uhyre slet stillet, at han ikke havde det nødvendige at spise. Men saadanne Ytringer kan nemt fremsættes. Jeg vil i og for sig nødig staa her og være Forsvarer hverken for Bureaucrati eller Administration, det ligger egentlig ikke for mig, naar jeg skal være ærlig, men paa den anden Side er jeg som Minister nødt til at værgе en Embedsmand mod Anklager, som er af en i den Grad gravevende Natur som nogle af dem, det ærede Medlem fremkom med, thi ellers er der ikke andet at gøre for Ministeren end at afskedige vedkommende. I samme Øjeblik Ministeren tror paa Klagen, maa han afskedige ham; som jeg tidligere har sagt, er der egentlig kun to Muligheder for en Minister: enten maa han forsvare sin Embedsmand eller afskedige ham. Jeg kan ikke indse, at der er andre Muligheder, og derfor forsvare jeg Embedsmanden, lige til jeg afskediger ham.

Det ærede Medlem omtalte Hospitalsforholdene paa de dansk vestindiske Øer, ganske særligt Forholdene paa et enkelt Hospital, Peter Farms Hospital, og mente, at Rigtigheden af en Række Beskyldninger her var konstateret. Senere rettede det ærede Medlem det dog derhen, at han antog disse Beskyldninger for grundede. Nu har jeg søgt saa vidt muligt at faa dette oplyst, thi jeg syntes, at det havde ganske særlig Interesse at vide, hvorledes Forholdet laa med Hospitalerne. Der har i den Anledning været afholdt Forhør over 70 Mennesker ovre paa Øerne, og alle de Klager, som er fremkommet her gennem det ærede Medlems interesserede og interessante Agitation, har været undersøgte ligesom alt, hvad ellers er fremkommet. Saa vidt jeg kan se af Forhørene, maa Klagerne i al Almindelighed siges at være ugrundede, idet den paagældende næsten altid har taget Klagen i sig igen eller i alt Fald